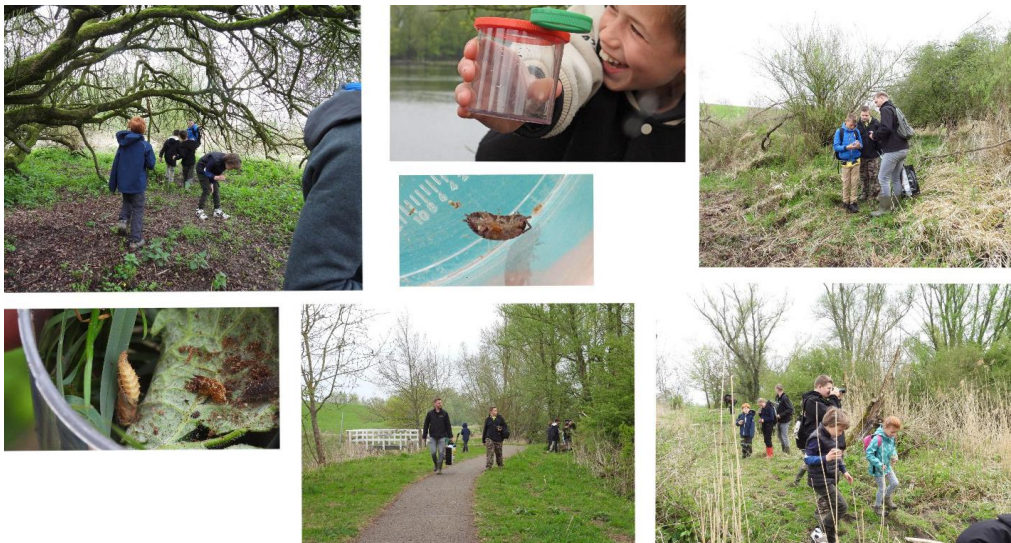
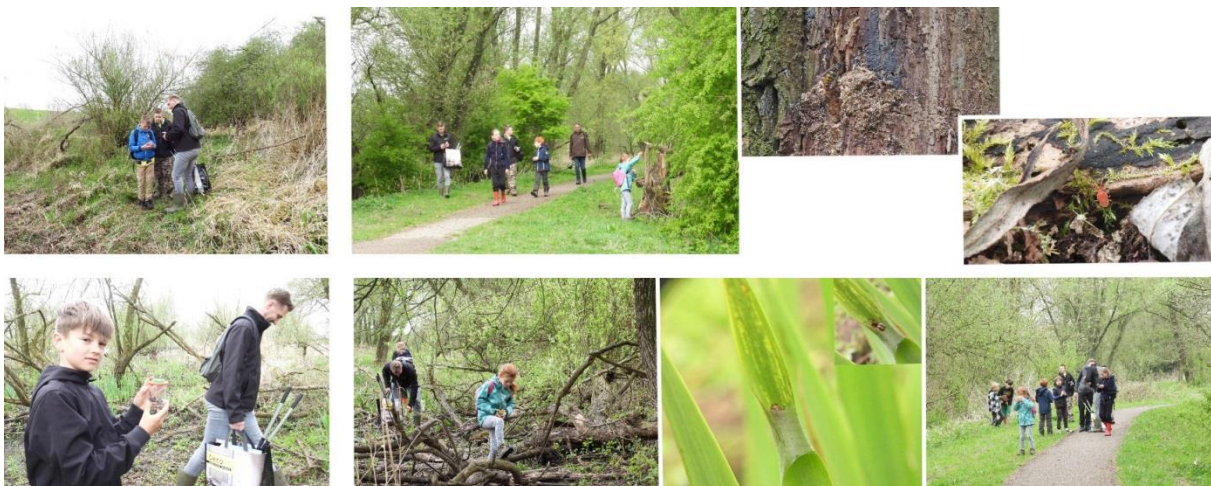

We starten vandaag vanaf de vertrouwde plek, het witte bruggetje. We hebben loeppotjes en zoekkaarten bij en ieder krijgt een potje. We vragen waar we overal de kleine beestjes zouden kunnen vinden. Er wordt al gelijk genoemd dat ze op de bladeren en bloemen zitten. Dat klopt! Maar waar nog meer? Ergens onder een steen of onder schors van een dode boom? Ja dat zou kunnen. Laten we op zoek gaan! Kitty wijst de kinderen op de eerste dode omgevallen boom, 10 meter van het bruggetje af.

Al gelijk wordt er hevig gespuit tussen de houtsplinters en welja! Allemaal pissebedden en zelfs een hele grote kever! Sommige schrikken, maar er zijn ook dappere kinderen die het niet uit de weg gaan. Al snel worden de menige beestjes aan ons getoond.

Verderop lopen we langs het dammetje naar de bekende beverroute. Daar zien we genoeg kleine spinnetjes wegkruipen voor de enthousiast zoekende kinderen. Ze willen maar wat graag de beestjes vangen en bekijken. Uiteraard zijn er ook een aantal die verder vooruit lopen, want die insecten zijn "te klein". Kikkers vangen is natuurlijk veel leuker! Joep roept de groep bij elkaar, want er ligt op een kleine 20 meter afstand een grote stier in de bosjes. Onopvallend voor de speurende kinderen, maar het getrainde oog ziet het meteen.

De eerste wespen zijn ook weer ontwaakt en Jack is zelfs dáár niet bang voor! Hij pakt haar gewoon met zijn potje, “YOINK”. Inmiddels is er een heus ecosysteem ontstaan in het potje. Er zit van alles in, zelfs gras, takjes en houtsnippers. Zo kunnen de “gevangen genomen” beestjes toch wat eten.

Bij de waterkant van de grote plas is het natuurlijk raak! Allemaal rennen de grote jongens erop af om hun kikker te bemachtigen. Het lijkt wel een soort competitie wie de mooiste/grootste heeft kunnen vangen. We verzamelen de groep op de weide en laten iedereen nog even verder zoeken. Uiteindelijk zijn er een aantal uit het zicht verdwenen, maar wat blijkt; Maurits heeft samen met Kitty gezocht naar wat anders tussen de snippers. Kleine watersalamanders liggen lekker knus op te warmen. Maar niet voor lang, want ze worden toch eventjes ontvoerd en meegenomen!

We gaan verderop naar het Heksenbosje waar we al vaker zijn geweest. Toen voor de paddenstoelen, maar nu kijken we vooral naar de insecten. We hebben ook twee vlindernetten meegenomen in de hoop op zonnig weer. Helaas weinig vlinders tot nu toe... Uiteindelijk vliegt er een oranjetipje voorbij en het net wordt ingezet. Met voorzichtigheid geboden vangen we de mooie wit-oranje vlinder. Maar het vlindernet wordt later gebruikt om de grootste vangst van de dag te maken...

In het bosje zitten we allemaal op de grote stammen van twee omgewaaide populieren en Theo stelt een aantal vragen uit zijn insectenboekje. Waaronder de vraag: "Hoe oud kan een spin worden?" Er komen verschillende antwoorden voorbij, sommige zijn een beetje extreem met 600 jaar. Daar wordt uiteraard ook even om gelachen en nog verder overdreven. Zulke dingen mogen en horen er ook bij. Maar het antwoord uit het boekje is: 25 jaar! Dit is dan wel een Tarantula, een van de grootste spinnensoorten die wij hier in de natuur niet kunnen vinden (gelukkig voor degene die spinnen eng vinden).

We struinen nog een stukje over een "parkour paadje" en gaan dan terug naar de brug. We bieden de mogelijkheid om de beestjes te laten zien aan de ouders. Ze worden weer vrij gelaten en de potjes worden weer netjes teruggegeven.

Het was weer een informatieve, maar vooral leuke tocht waar iedereen leuk mee deed!

Tot de volgende ronde :D

Groetjes Theo, Kitty, Joep en Bram